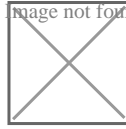

Καταφυγή στην Παναγία

/ [Πεμπτούσια](#) / [Πολυμέσα - Multimedia](#)

image not found or type unknown

Μιλώ στη [Γλυκοφιλούσα](#), όταν μου λείπει η αγάπη των δικών μου!

Παρακαλώ την [Οδηγήτρια](#), για να μην χάσω τον δρόμο μου!

Κλαίω μπροστά στην [Παυσολύπη](#), όταν ο ουρανός μου είναι μάυρο!

Δέομαι στην [Γοργοεπήκοο](#), γιατί το πρόβλημα «δεν παίρνει» άλλο!

Γονατίζω στην [Παραμυθία](#), όταν οι λύπες είναι αβάσταχτες και πολλές!

Χαμογελώντας παρακαλώ την [Πάντων Χαρά](#), όταν η χαρά μου είναι μακρινό όνειρο!

Κοκκινίζοντας εκλιπαρώ το [Ρόδον το Αμάραντο](#), για την χαμένη μου ντροπή!

Κι αν η μάνδρα της ψυχής μου απειληθεί, κρούω στην [Πορταίτισσα](#)!

Δοξολογώντας τον Κύριο, ψάλλω μπροστά στο [Άξιον Εστί](#)!

Ευχαριστώντας τον Θεό για όσα μου έδωσε, ζητώ από την [Παναγία Δεξιά](#) να του το πει!

Κι όταν θέλω το «χάδι» του Θεού μου, «κλείνω το μάτι» στην [Μεσίτρια](#).

Αλλ' όταν δεν αντέχω τον θρήνο των αδελφών, ζητώ από την [Θρηνωδούσα](#) να κλαύσω μαζί της!

Κι όσες φορές ως άλλοι «Φιλισταίοι» εχθρικά σύννεφα πυκνώνουν στον ουρανό της πατρίδας μου, ικετεύω την [Αγία Σκέπη](#).

Κι ως μάνα του κόσμου όλου [Βρεφοκρατούσα](#), Σε ικετεύω για τις μάνες!

Περιοδικό «Τα κρίνα», τ. 330, Μάρτιος 2014

Πηγή: averoph.wordpress.com